

Γρηγόριος Γ. φέρεται ἐναντίον εἰς τὰς Εἰκονοκλάσας.

§. 5. Εἰς αὐτὰ ἀπέθανε Γρηγόριος Β. καὶ διάδοχος αὐτῆ γίνεται Γρηγόριος Γ. ἐν ἔτει τῆς θείας σαρκώσεως ψλά. ὅσιν με ἴσον, ἢ μάλλον περισσότερον θυμὸν ἐναντιόμενος τὰς εἰκονοκλάσας, καὶ σύνοδον ἐν Ρώμῃ συγκροτήσας Ἐπισκόπων μγ. (α), ἐδογματίσεν, ὅπως εἴαν τις εἰς τὸ ἐξῆς ἐναντίον τῶν ἱερῶν κανόνων, δηλαδὴ τῆ Κυρία, καὶ Θεῶ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τεκνίσεως αὐτὸν ἀειπαρθένου, καὶ Ἐνδόξου Μαρίας, τῶν Μακαρίων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων καταδέτης, καὶ ἀφανιστής, καὶ βεβηλωτής, ἢ βλάσφημος γένῃ, νὰ εἶναι ἐκκήρυκτος, καὶ ἀλλότριος ἀπὸ τῆ σώματος τῆ Κυρία ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἐνότητος, καὶ κοινωνίας πάσης τῆς Ἐκκλησίας, ὡς γράφει ὁ Βιβλιοθηκῆριος Ἀναστάσιος ἐν τῷ Γ. Γρηγορίῳ (β).

§. 6. Εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον, Τραταμῆνδος ὁ τῆ Σπωλίτης Δῆξ, ἐγείρας ὅπλα κατ' αὐτῆ Ὁδύπρανδος διὰ τὴν ἀποστασίαν, εἰς Ρώμην πρὸς Γρηγόριον Γ, μετ' ὁποῖον καὶ πρότερον ἐφιλιώθη κατέφυγε, τὸν ὁποῖον μὴ θέλωντας νὰ παραδώσῃ ὁ Γρηγόριος, ὁ Ὁδύπρανδος κερσέυων τὰ περὶ τὴν Ρώμην, καὶ πῆξας χάρακα παρὰ τοῖς τείχεσιν αὐτὴν τὴν πόλιν ἐπολιόρκει, πρὸς τὸν ὁποῖον διαπρεσβευσάμενος ὁ Κάρολος ὁ Μάρτελος, (τῆ ὁποία τὴν βοήθειαν ἀνεκαλεῖτο ἱκετικῶς ὁ Γρηγόριος) τὸν ἐβίασε νὰ ἀναχωρήσῃ, χωρὶς νὰ βλάβῃ τὴν πόλιν Ρώμην. Ἀναχωρήσαντος λοιπὸν τῆ Ὁδύπρανδος, ὁ Τραταμῆνδος μετ' ἡ βοήθειαν τῶν Ρωμαίων τὴν Σατραπίαν τῆ ἀνέλαβεν, ἀλλὰ καὶ πάλιν τὰ τῆ Ὁδύπρανδος προσμένει ὅπλα, ἀπὸ τὰς ὁποίας κινήσεις πολλὰ συνεσείσθη, καὶ ἐθροῖσθη ἡ Ἰταλία. συνέβη δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος τὸ ψμά. νὰ ἀποθάνῃ Λέων ὁ Αὐτοκράτωρ, Γρηγόριος Γ. Πάπας, καὶ Κάρολος ὁ Μάρτελος διεδέξατο δὲ τὸν μὲν Λέοντα ὁ υἱὸς αὐτῆ Κωνσταντῖνος ὁ Κοπρώνυμος, τὸν Γρηγόριον Γ. ὁ Ζαχαρίας, καὶ Κάρολον ὁ υἱὸς αὐτῆ Πιπῖνος, ὅσιν ἀπὸ Ἐπαρχοῦ βασιλεὺς τῶν Φράγκων ἀναγορεύεται συνευδοκιμήσαντος Ζαχαρία τῆ Πάπα, Χιλδερικὸς τῆ βασιλέως αὐτῶν εἰς μοναστήριον ἐξωσθέντες, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς ῥηθήσεται.

ΚΕΦΑΛ

(α) Ἰδε τὴν ὑποσημείωσιν (ζ) σελ. 221. (β) Σελ. 39. σειρ. α. γραμμ. λ.

Ὁδύπρανδος πόλιος κατ' τὴν Ρώμην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Περὶ τῶν ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου γενομένων Συνόδων.

§. 1.

Σύνοδοι εἰς τὰς χρόνας τῆ Λέοντος Ἰσαύρου ἐγέναν, ἐν Ρώμῃ τέσσαρες, δύο δηλαδὴ ἐπὶ Γρηγορίῳ Β. καὶ δύο ἐπὶ Γρηγορίῳ Γ. καὶ μία ἐν τῇ Συρίᾳ κατὰ τῶν εἰκονομάχων σπαθῆ Γωάννη τῆ Δαμασκηνῆ.

§. 2. Ἡ ἐν Ρώμῃ Α. συνήθροισθη ἐπὶ Γρηγορίῳ Β. ἐν ἔτει ψκά. (α), μέλιστα κατὰ τῶν ἀθεμίτων γάμων, καὶ κανόνας ιζ'. ἐξέθετο τὰς ὁποίας ἀνάγνωθε ἐν τόμῳ γ. τῶν συνόδων, παρὰ τῷ Ὁσιάνδρῳ (β), καὶ τῷ Κοριολάνῳ (γ).

§. 3. Σύνοδος ἡ ἐν Συρίᾳ συναχθεῖσα ἐν ἔτει ψκς'. διὰ σπαθῆς Γωάννη τῆ Δαμασκηνῆ ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων.

§. 4. Ἡ ἐν Ρώμῃ Β. ὑπὸ τῆ αὐτῆ Γρηγορίῳ Πάπα ἐσυναθροίσθη ἐν ἔτει ψκς'. ἣτις τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων κρατύνασα, Λέοντα τὸν βασιλέα καὶ τὰς λοιπὰς εἰκονομάχους ἀναθεμάτισεν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται.

§. 5. Ἡ ἐν Ρώμῃ Γ. ὑπὸ Γρηγορίῳ Γ. ἐν ἔτει ψλά. δι' αἰτίαν Γρηγορίῳ πρεσβύτερος, τὸν ὁποῖον ἐπεμφεν ὁ Πάπας εἰς Κωνσταντινῆ πόλιν νὰ ἐγχειρίσῃ τῷ Αὐτοκράτορι τὴν αὐσηρᾶν ἐκείνην Ἐπιστολήν, αὐτὸς δὲ φοβηθεὶς δὲν τὴν ἔδωκε, καὶ ἀπρακτος ἐσσεφεν εἰς Ρώμην. Εἰς αὐτὴν λοιπὸν τὴν σύνοδον ἐτοιμος ἦν ὁ Γρηγόριος νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς καθαιρέσεως κατὰ τῆ πρεσβυτέρου, καὶ ἐξ ἅπαντος ἠδελε κηρυχθῆ, ἀνίσως οἱ παρόντες Ἐπίσκοποι δὲν ἐπαρκαλάαν νὰ τὸν συγχωρήσῃ, ὡς διηγεῖται Ἀναστάσιος ὁ Βιβλιοθηκῆριος ἐν τῷ Γ. Γρηγορίῳ (δ).

§. 6. Ἡ ἐν Ρώμῃ Δ. ὑπ' αὐτῆ τῆ Γρηγορίῳ Πάπα συνήχθη ἐν ἔτει ψλβ. κατὰ τῶν εἰκονομάχων, ὡς ἐν κερ. δ. ἀριθ. 5. εἴρηται ἐκ τῶν τῆ Ἀναστασίας, μετ' ὁποῖον συμφωνεῖ καὶ Σιγίμβερτος λέγων (ε), ὅτι Γρηγόριος Πάπας σύνοδον μγ. Ἐπισκόπων συγκαλεῖται ἐν Ρώμῃ, καὶ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων πρεσβεβαιοῖ, τὰς δὲ τέτων ὑβριστὰς καθολικῆ ἀποφάσει ἀναθεματίζει (ζ).

Εε 3

§. 7.

(α) Ἐν ἡ παρῆσαν Ἐπίσκοποι κγ'. πρεσβύτεροι ιδ'. καὶ διάκονοι δ'. (β) Ἐκατοντ. Η. βιβλ. α. κεφ. η'. (γ) Σελ. 609. (δ) Σελ. 39. σειρ. α. (ε) Σιγίμβ. Χρον. ψλγ'. (ζ) Ἀνωτέρω λέγει ὁ συγγραφεὺς πῶς συνήχθη αὕτη ἡ σύνοδος

Σύνοδος ἐν Ρώμῃ.

Ἐν Συρίᾳ.

Ἐν Ρώμῃ Β.

Ἐν Ρώμῃ Γ.

Ἐν Ρώμῃ Δ.